

आरोपितमिति तस्याध्यासिकत्वमिति वेदान्तिसिद्धान्तः ।

आध् पु० आ+ध्-क । आधारे । “आधस्य चित् प्रमतिरु-
च्यसे” ऋ० १, २१, १४ । “आध्रेण चित्तहेकं चकार”
ऋ० ७, १८, १७ ।

आध्वनिक ति० अध्वनि कुशलः ठक् । पथिकुशले “कान्तारे-
ष्वपि विश्रामे जनस्याध्वनिकस्य वै” भा० आ० ।

आध्वरायण् पुंस्त्री० अध्वरोयज्ञाभिन्नस्य गोत्रापत्यम्
नडा० फक् । यज्ञविज्ञोत्रापत्ये ।

आध्वरिक पु० अध्वरस्य व्याख्यानो ग्रन्थः ठक् । अध्व-
रव्याख्याने ऽग्रन्थे । अध्वरं यज्ञं वेत्ति तत्प्रतिपादकग्र-
न्थमधीते वा ठक् । २यज्ञवेत्तरि २तत्प्रतिपादकग्रन्था
ध्येतरि च ति० ।

आध्वर्यव ति० अध्वर्योऽर्थजुवेदविद् इदम् अज् । अध्व-
र्युं सम्बन्धिनि कर्मादौ । “यदि वाध्वर्यवं राजा नियुन-
क्ति पुरोहितम्” अथ० १०, ५२, २ । “ऋग्वेदेन हौत-
मकुर्वत यजुर्वेदेनाध्वर्यवं सामवेदेनोद्गीथम्” यत० ब्रा० ।

आन पु० आनित्यनेन आ+अन-करणे क्तिप् आ प्राणवायुः
ततः सुवास्ता० अदूरभवादौ अण् । सम्यग्जीवनसाधनस्य
अन्तःस्थितस्य प्राणवायोर्नासिकया वह्निस्सारणे उच्छ्वासे

आनक पु० आनयति सोत्साहान् करोति अन-णिच् खुल् ।
ऽपटहे, २ऋदङ्गे, “ततः शङ्खाश्च भेर्यश्च पणवानकगोसखाः
सहसैवाभ्यहन्यन्त” गीता ३शशब्दभेदे च । ४उत्साहके
ति० । कर्णादि० चतुरर्थ्यां फिञ् । आनकायनिः ।
तत्सन्निहृष्टदेशादौ ति० ।

आनकदुन्दुभि पु० आनकः प्रोत्साहकोदुन्दुभिर्देववाद्य-
विशेषो यस्य । ऽकृष्णपितरि वसुदेवे । कृष्णजन्मोत्सवे हि
तथा वाद्यं तद्गृह्ये जातमिति तस्य तथात्वम् । २ऋहृड-
कायां स्त्री वा ङीप् ।

आनकस्थली स्त्री आनकप्रधाना स्थली शा०त० । आनक-
प्रधानस्थल्यां देशभेदे तस्यां भवः अदूरदेशादौ धूमा०
वुञ् । आनकस्थलकः तत्सन्निहृष्टदेशादौ ति० ।

आनडुह न० आनडुह इदम् अण् । ऽषसम्बन्धिनि गोमय
चर्मादौ । “आनडुहो गोमयः कशरः स्यात्पीपाकः” गोभि०
“चर्मगयानडुहे रक्ते स्याद्यं मद्रासने तथा” या० सूट० ।
अनडुहा कृतम् अण् । २स्नानसंख्याते तीर्थभेदे तच्च तीर्थं
सञ्जगिरिसन्निहृष्टदेशस्थितम् यथा क्रौञ्चपुरं वर्णयित्वा ।
“तमदृष्ट्वै राजानं निवासाय गतेऽर्हान् । तीर्थमाहुडुहं
नाम गमिष्यामः सनातनम् । ततश्च तं गमिष्यामः सञ्जस्य

विवरे गिरिम्” गोमन्त्रकिति विख्यातम्” हरिवं० ६६अ० ।

आनडुहक ति० अनडुहा कृतम् संज्ञायां कुलबा० वुञ् ।
अनडुहकृते गोमयादौ ।

आनडुह्य पु० अनडुहो गोत्रापत्यम् गर्गा० यज् ।
अनडुह्यामकस्य सुवेर्गोत्रापत्ये । ततः पुनः गोत्रापत्ये
अच्चा० फज् । आनडुह्यायनः तदपत्ये पुंस्त्री० ।
चतुरर्थ्यां कर्णां० फिञ् । आनडुह्यायनिः तत्सन्निहृष्ट
देशादौ ति० ।

आनत ति० आ+नस-क्त । ऽकृतप्रमाणे, २अधोमुखे, ३विन-
येन नते च “तं व्यासस्त्रुमसलं सुनिमानतोऽस्मि” भा०
ऽमस्कन्धे । “स्युं यन्करेणानतपूर्वकायम्” रघुः ।

आनति स्त्री आनमति प्रवणोभवत्यनया आ+नस-करणे-
क्तिन् । आनुगत्यजन्ये ऽसन्तोषे “यज्ञ चिरावस्थितेर्व्य-
भिचारात् न प्रतिग्रहकारणत्वमानतेरिति” “आनतिद्वारा
न प्रतिग्रहार्थत्वं द्रव्यस्युक्तं तन्मन्दतरम् आनतिद्वारेण
चिरात्प्रयणादीनां प्रतिग्रहकारणत्वादिति” “आनतेरनि-
यतोपायपरिणामादिति” च दाय० भा० । भावे क्तिन् ।
२नस्त्रीभावे, ३अधोभवने, ४नस्त्रतायाञ्च “आत्मजातिस-
दृशीं कितानतिम्” किरा० ।

आनद् न० आ+नह+क्त । चर्माणा बद्धमुखे ऽपटहसुरजादौ
वाद्यभेदे, २प्रथिते, ३व्याप्ते, ४बद्धे केशभूषादिके च
ति० । “भूत्वहे हे तयोर्मूलं वस्तिर्मेदुञ्च तत्र
विज्ञानद्ववस्तिता” सुश्रु०

आनन न० अनित्यनेन आ+अन-करणे ल्युट् । मुखे मुखेन
हि जलपानादिना प्राणादेः स्थितिरतस्तस्य तथात्वम्
“सारसैः कलनिर्हृद्दैः क्वचिदुन्नमिताननौ” “तदाननं
ऋत्सुरभि क्षितीश्वरः” नृपस्य कान्तं पिबतः सुताननम्”
इति च रघुः ।

आनन्तर्य्यं न० अनन्तरमेव चतुर्व० स्वार्थे ष्यञ् । ऽअव्यवहिते
अनन्तरस्य भावः ष्यञ् । २अव्यवधाने । “आनन्तर्यात् स्व-
योन्यास्तु तथा बाह्येषुपि क्रमात्” मनुः “पयसः काला-
नन्तर्यधर्मानुपहेभ्यः” कात्या० ४, ३, १६ ।

आनन्त्य न० अनन्तएव स्वार्थे ञ् । अनन्ते २असीमे अन-
नस्य भावः ष्यञ् । ३सीमान्मून्यत्वे ऽनाशराहित्ये “हवि-
र्यच्चिररात्राय यज्ञानन्याय कल्पते” मनुः । “लोकानन्त्यं
दिवः प्राप्तिः पुलपौत्रप्रपौत्रकै” या० सूटिः । “आनन्त्यात्
कुलधर्माणां ह्यदशाहे विधीयते” आ०त० पु० ५ शश्वत्प्रति-
हायाञ्च “यस्तु नित्यं कृतमतिधर्ममेवाभिपद्यते । अयङ्कमानः